

Arrest

**nr. 40 546 van 22 maart 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tsjechische nationaliteit te zijn, op 18 januari 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 9 december 2009 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21) en van het bevel tot terugbrenging (bijlage 38), aan verzoeker en zijn vader, eveneens X ter kennis gebracht op 29 december 2009.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. MOONEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. BEIRNAERT verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 juli 2009 dient verzoeker een aanvraag in voor het bekomen van een verblijfsrecht in België in functie van zijn vader M.L. Op 27 augustus 2009 is verzoeker in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving, gevolgd door een E-kaart afgeleverd op basis van de tewerkstelling als werknemer van zijn vader in België.

Op 9 december 2009 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, aan verzoeker en zijn vader ter kennis gebracht op 29 december 2009. Dit is de eerste bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van M. L. (...) van Tsjechische (Republiek) nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen.

Reden van de beslissing:

Betrokkene verkreeg het verblijf als familielid van een burger van de Unie overeenkomstig art. 40 bis §2, 3° (bloedverwant in neergaande lijn)

De vader van betrokkene kan niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig art. 40 van de wet van 15.12.1980 gezien hij niet meer voldoet aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40 §4 van de wet en een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het rijk. Daarom dient er volgens art. 42 bis van de wet een einde gesteld te worden aan het verblijf van de vader.

Overeenkomstig art. 42 ter, §1, 1° van diezelfde wet dient dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijf van het kind.“

Op 29 december 2010 wordt verzoeker en zijn vader eveneens ter kennis gebracht van het bevel tot terugbrenging. Dit is de tweede bestreden beslissing waarvan de motivering luidt als volgt:

“Afgegeven in toepassing van artikel 118 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen

In uitvoering van de beslissing van de Minister die de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onder zijn bevoegdheid heeft of van zijn gemachtigde,

*wordt aan M. L. (...) van Tsjechische (Republiek) nationaliteit, (...),
bevel gegeven om de genaamde M. L. (...) van Tsjechische (Republiek) nationaliteit, (...),
binnen de dertig dagen terug te brengen naar de plaats vanwaar hij gekomen is. “*

2. Over de rechtspleging

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen en derhalve dus evenmin het voordeel van de rechtsbijstand kan toekennen. Het verzoek daartoe van de verzoekende partij wordt om die reden verworpen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1 Verweerder werpt een exceptie van onontvankelijkheid op omdat verzoeker minderjarig is en moet worden bijgestaan door een ouder of voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In casu wordt verzoeker niet wettelijk vertegenwoordigd.

3.2 Een minderjarige wordt als handelingsonbekwaam beschouwd, hetgeen tot gevolg heeft dat een minderjarige vertegenwoordigd dient te zijn door zijn vader, zijn moeder of zijn voogd om op een rechtsgeldige wijze een beroep in te dienen bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er wordt op deze algemene regel een uitzondering aanvaard, met name wanneer het een minderjarige betreft die geen infans meer is en over voldoende onderscheidingsvermogen beschikt, telkens het rechten betreft die aan zijn persoon zijn verbonden.

In casu betreffen de bestreden beslissingen een beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten en een bevel tot terugbrenging, ten aanzien van verzoeker en zijn vader en betreft het bijgevolg rechten die aan de persoon verbonden zijn. Verzoeker die op 14 april 1992 is geboren, wordt aldus binnen afzienbare tijd 18 jaar en beschikt over voldoende onderscheidingsvermogen om een beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in te stellen.

De exceptie van onontvankelijkheid van het annulatieberoep wordt verworpen.

4. Onderzoek van het beroep

4.1 In het enig middel voert verzoeker de schending aan van de elementaire rechten van de Mens, onder meer artikel 8 van het EVRM, de rechten van verdediging, de zorgvuldigheidsplicht, de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur, van de wet Motivering van Bestuurshandelingen en de nieuwe richtlijnen en instructies, onder andere van 19 juli 2009 (en eventuele aanpassingen) in het kader van de humanitaire regularisatie.

Ter adstruering van het middel zet verzoeker het volgende uiteen:

"5. IN RECHTE: MIDDELEN TOT NIETIGVERKLARING

De "motivering" van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"Betrokkene verkreeg het verblijf als familielid van een burger van de Unie overeenkomstig art. 40 bis §2, 3° (bloedverwant in neergaande lijn)

De vader van betrokkene kan niet meer genieten van de meer voordelige verblijfsbepalingen overeenkomstig art. 40 van de wet van 15.12.1980 gezien hij niet meer voldoet aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40 §4 van de wet en een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het rijk. Daarom dient er volgens art. 42 bis van de wet een einde gesteld te worden aan het verblijf van de vader.

Overeenkomstig art. 42 ter, §1, 1° van diezelfde wet dient dan ook een einde gesteld te worden aan het verblijf van het kind."

Verzoeker heeft nooit behoorlijke gelegenheid gehad om zijn zaak te verdedigen.

De heer Minister hield op geen enkel ogenblik rekening met de argumenten die door verzoeker werden opgeworpen of konden opgeworpen worden indien hij daartoe de kans zou hebben gehad.

De omstandigheden die door de vreemdeling worden aangevoerd tot staving van zijn aanvraag moeten door de administratieve overheid in elk bijzonder geval worden onderzocht. Dit onderzoek moet tot uiting komen in de motivering van de beslissing die uitspraak doet over de aanvraag.

In casu is de administratieve overheid niet eens tot het onderzoek van de grond van de zaak gekomen ...

Verzoeker was naar België gekomen om zijn vader en moeder te vervoegen en er naar school te gaan.

De vader van verzoeker kon met ingang van 18.05.2009 in dienst treden bij M. B.V.B.A..

Op 25.05.2009 werd deze tewerkstelling echter buiten zijn wil om beëindigd door zijn werkgever.

Desondanks werd de vader van verzoeker op 27.05.2009 toch in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving, gevolgd op 09.07.2009 door een E-kaart.

Op basis hiervan kon ook verzoeker verder in België verblijven.

Verzoeker was dan ook in de terechte veronderstelling dat hij verder in België mocht blijven en hij heeft dan ook verdere stappen gezet tot zijn integratie.

Zo hebben hij en zijn zus zich ingeschreven in het KTA L.

Zijn vader is verder actief naar werk blijven zoeken, hetgeen echter niet eenvoudig is gelet op de slechte economische omstandigheden en het taalprobleem.

Om zijn kansen op de arbeidsmarkt te vergroten volgt de vader van verzoeker dan ook Nederlandse lessen. De kans is reëel dat hij eerstdaags ook effectief werk heeft.

Ook de moeder van verzoeker wil Nederlandse lessen volgen en staat hiervoor op de wachtlijst om zodra er het voldoende aantal leerlingen zijn de lessen aan te vangen.

Plots werd verzoeker zonder enige concrete aanleiding op 29.12.2009 echter in kennis gesteld van de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 21), zijnde huidig bestreden beslissing.

Vooreerst dient te worden opgeworpen dat de exacte reden hiervoor niet in de bestreden beslissing van verzoeker is vermeld, hetgeen op zich al een reden tot nietigverklaring is.

De reden hiervoor die in de bestreden beslissing van zijn vader werd aangehaald, nl. zijn ontslag op 25.05.2009, was echter ook reeds aanwezig op 27.05.2009 toen hij in het bezit werd gesteld van een verklaring van inschrijving en tevens op 09.07.2009 toen hij een E-kaart kreeg.

Verzoeker werd echter in de waan gelaten dat hij en zijn gezin verder in België konden blijven wonen, zodat zij ook alles deden om zich hier verder te integreren.

Het is duidelijk dat de overheid hier een fout, minstens een onzorgvuldigheid heeft begaan waarvan verzoeker en zijn gezin niet het slachtoffer kunnen worden.

Indien verzoeker zou worden uitgewezen zal hij ongetwijfeld zijn reeds aangevatte schooljaar verliezen en in zijn thuisland, alwaar zijn situatie uitzichtloos was en alwaar hij alles alsook zijn woonst heeft achtergelaten, op straat en in de armoede belanden.

In de bestreden beslissing is ook geen enkele rekening gehouden met bovenvermelde concrete omstandigheden van dit gezin.

Verzoeker werd door de overheid minstens op een dwaalspoor gebracht door het feit dat hij en zijn gezinsleden in het bezit werden gesteld van een verklaring van inschrijving en vervolgens van een E-kaart, waardoor bij verzoeker begrijpelijk de veronderstelling was gerezen dat zij aan alle nodige vereisten hadden voldaan om hun verblijf in België te regulariseren.

Tevens dient te worden benadrukt dat verzoeker en zijn gezin zonder meer het land worden uitgewezen zonder rekening te houden met het feit dat verzoeker en zijn zus M. K. in België naar school gaan, nl. in het KTA te L..

Deze mensen uitwijzen terwijl de kinderen volop in hun schooljaar zitten zou in strijd zijn met elke menselijke waardigheid, het E.V.R.M, en de laatste nieuwe richtlijnen in het kader van de humanitaire regularisatie.

Hiermee werd in de bestreden beslissing echter totaal geen enkele rekening gehouden.

Deze concrete omstandigheden van dit gezin komt op geen enkele wijze tot uiting in de betreden beslissing.

Het is duidelijk dat de bestreden beslissing is genomen zonder grondig onderzoek.

De middelen zijn derhalve onder meer gebaseerd op de schending van de elementaire rechten van de Mens o.m. artikel 8 E.V.R.M., de rechten van verdediging, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur, de Wet motivering van Bestuurshandelingen en op de nieuwe richtlijnen en instructies o.a. dd. 19.07.2009 (en eventuele aanpassingen) in het kader van de humanitaire regularisatie."

4.2 In de repliekmemorie verwijst verzoeker naar de uiteenzetting van zijn middel in het verzoekschrift en benadrukt dat verweerder bij het nemen van de bestreden beslissing geen rekening heeft gehouden met de concrete feitelijke omstandigheden van verzoeker. Zo werd geen rekening gehouden met het feit dat hij naar school gaat en midden in zijn schooljaar wordt uitgewezen. Bovendien is dit in strijd met artikel 8 van het EVRM en de nieuwe richtlijnen en instructies in het kader van de humanitaire regularisatie. Verzoeker benadrukt ook dat de reden waarop de bestreden beslissing is gebaseerd, namelijk het ontslag van zijn vader, ook reeds aanwezig was op het ogenblik van de verklaring van inschrijving en de afgifte van de E-kaart waardoor hij gedurende maanden in de waan werd gelaten dat er was voldaan aan alle vereisten voor een geldig verblijf in België.

4.3 Met betrekking tot de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) wijst de Raad erop dat de in deze artikelen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten wordt besloten.

In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 54 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en het feit dat verzoeker zijn verblijfsrecht verkreeg in functie van zijn vader die echter niet meer kan genieten van zijn verblijfsrecht waardoor overeenkomstig artikel 42ter, §1, 1° van de Vreemdelingenwet ook een einde dient gesteld te worden aan het verblijf van verzoeker. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoeker niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en hij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert zodat het middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Tevens dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort zijn beoordeling met betrekking tot het al dan niet verlenen van een verblijfsrecht als bloedverwant in opgaande lijn, in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van verzoeksters verblijfsrecht is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Verzoeker verwijt verweerder dat hij nooit de gelegenheid heeft gehad om zijn zaak te verdedigen.

De bewering als zou verzoeker zich niet hebben kunnen verdedigen, kan niet worden weerhouden. Verzoeker heeft zijn aanvraag tot verblijf ingediend in functie van zijn vader. Zijn vader heeft op 26 mei 2009 een verklaring tot inschrijving als werknemer ingediend. Hij legde hiervoor een arbeidscontract voor onbepaalde duur neer, met ingang van 15 mei 2009. Op 20 oktober 2009 is zijn vader in kennis is gesteld van een schrijven van verweerder waarbij hem uitdrukkelijk werd gevraagd stukken over te maken betreffende zijn actuele activiteiten. In dit schrijven werd eveneens verwezen naar artikel 42bis, §1 van de Vreemdelingenwet en werd hem gewezen op het risico zijn recht van verblijf te verliezen bij gebrek aan bewijzen van bestaansmiddelen of economische activiteit in België. Verzoekers vader werd uitdrukkelijk verzocht om nieuwe informatie te verstrekken. Hieruit blijkt dat verzoeker, in tegenstelling tot wat hij beweert, wel degelijk de kans heeft gehad om zijn zaak via zijn vader te verdedigen.

Verzoeker wijst erop dat de tewerkstelling van zijn vader, kort na zijn indiensttreding en buiten zijn wil, werd beëindigd door zijn werkgever. Ondanks dat hij niet meer tewerkgesteld was op 27 mei 2009 werd hij in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving en werd hem zelfs op 9 juli 2009 een E-kaart afgegeven. Verzoeker was daarom in de veronderstelling dat hij in België mocht blijven en heeft zich ingeschreven in een school. De bestreden beslissing van zijn vader verwijst naar zijn ontslag op 25 mei 2009 terwijl hij op het ogenblik van de afgifte van de verblijfskaarten reeds ontslagen was. Verzoeker en zijn vader werden bijgevolg gedurende maanden in de waan gelaten dat zij in België konden blijven. Plots, zonder enige aanleiding wordt hem de bestreden beslissing betekend. De beslissing is bijgevolg onzorgvuldig genomen.

De Raad verwijst naar de bespreking in het arrest RvV 22 maart 2010, nr. 40 545 met betrekking tot het annulatieberoep ingediend door zijn vader en herhaalt dat zijn vader op 26 mei 2009 een aanvraag heeft ingediend van verklaring tot inschrijving als werknemer. Verzoekers vader diende naar aanleiding van deze aanvraag een arbeidscontract in van onbepaalde duur, met ingang van 15 mei 2009. Verweerder werd vervolgens door het OCMW te Lokeren op de hoogte gebracht van het feit dat zijn vader niet langer was tewerkgesteld en sinds 13 juni 2009 een leefloon ontvangt van het OCMW. Deze informatie heeft verweerder ertoe bewogen om zijn vader uit te nodigen tot het verstrekken van inlichtingen en te vragen welke activiteiten hij heden uitoefent. Verzoekers vader werd van dit schrijven op 20 oktober 2009 in kennis gesteld. Op 6 november 2009 heeft verzoekers vader een aantal stukken ingediend waaruit blijkt dat hij een leefloon ontvangt van het OCMW en Nederlandse les volgt. Zijn vader die een aanvraag indient om een verblijfsrecht te bekomen als werknemer dient eveneens de nodige zorgvuldigheid aan de dag te leggen door bijvoorbeeld de burgemeester van de gemeente Lokeren tijdig op de hoogte te brengen van het feit dat hij niet meer als werknemer is tewerkgesteld. Verzoekers vader heeft echter op geen enkel ogenblik het initiatief genomen om verweerder over zijn arbeidsstatuut in te lichten en heeft pas nadat hij hiertoe uitdrukkelijk werd verzocht, op 6 november 2009 verweerder ingelicht over het verlies van zijn tewerkstelling en het ontvangen van een leefloon van het OCMW. Dat verzoekers vader bijgevolg in het bezit werd gesteld van een verklaring van inschrijving als werknemer en van een E-kaart terwijl hij niet meer tewerkgesteld was op dat ogenblik, kan verweerder niet worden verweten aangezien hij zelf heeft nagelaten op het ogenblik dat hij in het bezit werd gesteld van de verblijfskaart verweerder in te lichten over het feit dat hij niet meer als werknemer aan de slag was. Meer zelfs, uit het administratief dossier en uit de verklaringen in zijn verzoekschrift blijkt dat zijn vader op 25 mei 2009 niet meer tewerkgesteld was als werknemer terwijl hij op 26 mei 2009 een aanvraag tot inschrijving heeft ingediend 'als werknemer'. Evenmin kan bijgevolg aan verweerder worden verweten dat verzoeker in het bezit werd gesteld van een E-kaart, als familielid van een EU-onderdaan die in België is tewerkgesteld als werknemer.

Bovendien kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij beweert dat hem "plots" en "zonder enige aanleiding" de bestreden beslissing werd betekend waardoor zijn verblijfsrecht werd beëindigd. Verzoeker heeft zijn verblijfsrecht ontleend aan de tewerkstelling van zijn vader die zijn inschrijving als werknemer op 26 mei 2009 heeft aangevraagd zonder verweerder op de hoogte te brengen van de

beëindiging van zijn arbeidscontract voor onbepaalde duur op 25 mei 2009. Via een schrijven van 22 september 2009 aan verzoekers vader ter kennis gebracht op 20 oktober 2009 werd hem verzocht stukken in te dienen aangaande zijn huidige activiteiten. In dit schrijven wordt tevens uitdrukkelijk verwezen naar artikel 42bis, §1 van de Vreemdelingenwet en dat bij een gebrek aan bewijzen van bestaansmiddelen of economische activiteit in België verzoekers vader riskeert het recht op verblijf te verliezen. Artikel 42bis, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Er kan een einde gesteld worden aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie door de minister of zijn gemachtigde indien hij niet meer voldoet aan de in artikel 40, §4, en de in artikel 40bis, §4, tweede lid, bedoelde voorwaarden of, voor de in artikel 40, §4, eerste lid, 2° en 3°, bedoelde gevallen, indien hij een onredelijke belasting vormt voor het sociale bijstandstelsel van het Rijk. De minister of zijn gemachtigde kan zonedig controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan”.

Verzoekers bewering dat hem plots en zonder enige aanleiding het verblijfsrecht werd ontnomen, mist aldus feitelijke grondslag.

Verzoeker verwijt verweerder geen rekening te hebben gehouden met het feit dat hij in België school loopt en dat hij “midden” in zijn schooljaar wordt uitgewezen. Verzoeker is minstens op een dwaalspoor gezet.

Uit de bespreking hierboven blijkt dat verzoeker niet op een ‘dwaalspoor’ is gebracht. Dat integendeel verzoeker zijn aanvraag tot verblijf steunde op zijn bloedverwantschap met zijn vader die zijn aanvraag tot inschrijving als werknemer heeft ingediend op 26 mei 2009 terwijl hij zoals blijkt uit zijn verklaringen reeds op 25 mei 2009 niet meer tewerkgesteld was bij de werkgever waarvan hij een arbeidscontract voor onbepaalde tijd voorlegde. De wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen legt aan verweerder niet de verplichting op om alle elementen waarvan hij kennis heeft of kan hebben te vermelden in de bestreden beslissing. Het volstaat dat uitdrukkelijk wordt gemotiveerd waarom het verblijfsrecht van verzoeker wordt beëindigd. De formele motiveringsplicht houdt enkel in dat de bestuurde de gronden waarop de kwestieuze beslissing is gesteund erin kan terugvinden. Bovendien blijkt uit de bespreking hierboven niet dat verzoeker de motieven in de bestreden beslissing weerlegt of ontkent.

Verzoeker voert de schending aan van artikel 8 van het EVRM zonder uiteen te zetten op welke wijze dit artikel door de bestreden beslissing wordt geschonden. Ten overvloede merkt de Raad op dat verzoeker van mening lijkt te zijn dat artikel 8 van het EVRM een motiveringsverplichting bevat aangezien hij van mening is dat uit de motieven van de bestreden beslissing moet blijken dat de overheid rekening heeft gehouden met het feit dat “*verzoeker en zijn zus M.K. in België naar school gaan*” en dat hij wordt uitgewezen terwijl hij volop in zijn schooljaar zit. Noch de hiervoor aangehaalde formele motiveringsplicht vervat in de genoemde wet van 29 juli 1991 noch het door verzoeker aangevoerde artikel 8 van het EVRM omvatten evenwel een dergelijke motiveringsplicht zodat dit onderdeel faalt in rechte.

Waar verzoeker verwijst naar de “*nieuwe richtlijnen en instructies o.a. dd 19.07.2009 (en eventuele aanpassingen) in het kader van de humanitaire regularisatie*” merkt de Raad op dat de instructie door de Raad van State is vernietigd (RvS 9 december 2009, nr. 198.769) wegens schending van het legaliteitsbeginsel en van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijft te deze bij dat oordeel en besluit aldus dat de instructie buiten toepassing moet worden gelaten.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht van verzoeker niet kennelijk onredelijk noch onjuist is. De bestreden beslissing steunt op ter zake dienende, deugdelijke, afdoende en pertinente motieven. Verzoeker maakt met zijn betoog evenmin een schending van de rechten van verdediging en van de zorgvuldigheidsplicht aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en tien door:

mevr. N. MOONEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

N. MOONEN